

elbrucnoir@yahoo.com

brucnoir.wordpress.com

Fitxa nº 35. Setembre de 2022.

Tertúlia: "Terres mortes".

Club de Lectura de novel·la negra

11ª Tertúlia: 16 de setembre de 2022.

"Terres mortes", de Núria Bendicho.

Bruc Noir: Adela, Assumpció, Crístian, Enric, Imma, Josep, Laura, Maria, Núria M., Tomàs i Toño.

Us ha agradat? Us ha interessat? Us ho heu passat bé?

Recomanaríeu aquest llibre?

- Per mi no és novel·la negra, més aviat caldria dir que és novel·la gòtica. Dubto que ella mateixa es defineixi com a escriptora de novel·la negra...

*Per mi no és novel·la negra,
més aviat caldria dir que és novel·la gòtica.*

- Hi ha un assassinat, però jo no he vist que s'intenti investigar qui és l'assassí.

- El Jordi Canal, que va estar convidat al club, ens deia que la novel·la negra tenia un component més social, més ampli... descriu la reacció de la societat davant d'uns determinats fets delictius...

(Recupero les seves paraules de la fitxa 016, de quan ens va visitar el setembre de 2021: la novel·la negra parla de la cara fosca de la societat i de l'individu, mentre que la policíaca descriu la investigació d'un crim...)

D'altra banda, quan la Núria Bendicho va anar a la BCNegra, a una xerrada amb dues escriptores més, a la pregunta de si considerava que "Terres Mortes" era una novel·la negra, no va pas dir que no ho fos...

- Si hem d'acceptar que és una novel·la negra, aquesta és "molt" negra.

- De les cinc novel·les finalistes al premi Bruc Noir, tan sols una era purament policíaca,

- Jo hagués dit més aviat que era una novel·la costumista.

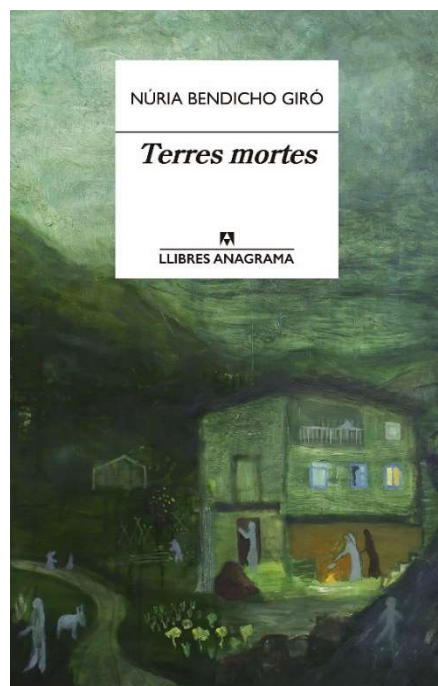
- A mi m'ha agradat molt, però si la pregunta és si m'ho he passat bé, la resposta és no.

...m'ha agradat molt, però sí la pregunta és si m'ho he passat bé, la resposta és no.

Quan he fet la segona lectura, no m'ha semblat tan bèstia com quan el vaig llegir per primer cop.

El que m'ha agradat especialment és que el llibre estigui escrit en primera persona, però cada capítol per un personatge diferent. A més, tinc la sensació que ha anat canviant el registre literari per adaptar-lo a cada personatge. Ho trobo molt difícil.

Pel que fa a recomanar el llibre, no ho tinc clar, és difícil, perquè és un llibre dur, si conec a la persona potser sí.

elbrucnoir@yahoo.com

brucnoir.wordpress.com

Fitxa nº 35. Setembre de 2022.

Tertúlia: "Terres mortes".

- Jo quan he fet aquesta segona lectura del llibre l'he gaudit molt més. L'he llegit més a poc a poc i li he trobat molts més matisos, hi he vist moltes més coses.

Jo sí que el recomanaria, però amb la condició de llegir-lo dos cops, perquè el primer la història tan truculenta se t'emporta, i en canvi el segon, tens una lectura més tranquil·la.

És una història amb molt "morbo", si en fessin una pel·lícula tindria molt èxit.

- A mi és un llibre que m'ha desconcertat. El fet que no sigui una novel·la negra "a l'ús" m'ha deixat fora de joc... però efectivament, m'ha agradat.

El definiria com una barreja de "los Santos inocentes" i "la matança de Tejas"... molt bèstia.

El definiria com una barreja de "los Santos inocentes" i "la matança de Tejas".

Per posar-hi alguna pega, al que no he trobat sentit és a que el mort ens expliqui la seva pròpia mort.

- Pel que veig em falta una segona lectura, el vaig trobar tan "gore" que no m'atreveixo a opinar, perquè a més jo també em vaig deixar portar per la història i el vaig llegir molt ràpid.

- Jo ho veig com la descripció de la vida d'una nissaga familiar on el pare marca la depravació cap a la filla que al seu torn ho transmet als fills. La família es converteix en una societat endogàmica on tots sobreviuen com poden.

La lectura t'atrapa, no ho pots deixar. I a més està molt ben escrit. La part descriptiva està molt ben resolta i fa una explicació molt bona de la duresa de la vida en una masia.

La lectura t'atrapa, no ho pots deixar. I a més està molt ben escrit.

- Jo també crec que hauré de fer-ne una segona lectura, perquè al final em va deixar descol·locada. Penso que és una novel·la molt "macabra", en el sentit que tot el que hi passa és molt gran, molt bèstia.

...és molt "macabra",... tot el que hi passa és molt gran, molt bèstia.

La societat que hi descriu, tan tancada, té un punt d'irreal... el fet que els personatges no tinguin relació pràcticament amb ningú, com si no haguessin anat ni tan sols a escola... per això, estic d'acord en que encaixa amb la definició de "gòtic".

El recomanaria però amb reserves.

- Jo encara no l'he acabat però m'està agradant. De moment, encara no m'he perdut, com heu dit alguns dels que heu parlat.

La manera d'explicar, de redactar, és molt bona, molt detallista i molt precisa. El dia que vingui li vull preguntar com ho ha treballat, com s'ha documentat.

- L'he trobat un llibre molt curiós. Segurament, si no fos perquè és una lectura del Club de lectura, l'hagués deixat a mitges.

M'ha atret més per com està escrit que no pas per la història, però és cert que el llenguatge m'ha atrapat. Per mi és com poesia.

Sí que podem dir que és novel·la gòtica, però es que la realitat sempre supera la ficció. Sinó, mira el que està passant ara a Ucraïna... és molt creïble.

elbrucnoir@yahoo.com

brucnoir.wordpress.com

Fitxa nº 35. Setembre de 2022.

Tertúlia: "Terres mortes".

També estic d'acord en que desconcerta una mica que no estigui ubicat en una època.

M'ha atret més per com està escrit que no pas per la història.

- Penso que això de no referir-ho a un temps ho fa expressament.
- El que sí que ens queda clar és que són catalans... ho sabem per l'escudella.
- Per què, quan llegim, necessitem una ubicació temporal? És necessari?
- Jo crec que sí, que necessitem tenir una orientació.
- Per mi la història és una excusa.
- Ni el temps ni el lloc són importants. El que és important és que no podem fugir del destí que ens ha tocat, de l'entorn.

...no podem fugir del destí que ens ha tocat, de l'entorn.

- El que hi passa és extemporani, pot haver passat fa un segle o podria passar ara mateix, a societats tancades com l'Iraq o l'Afganistan.
- És impressionant, perquè sembla que les coses no puguin ser pitjors, però a cada personatge el llibre va creixent en maldat.

...a cada personatge el llibre va creixent en maldat.

- La Núria Bendicho va explicar un cop que per cada personatge s'havia inspirat en un escriptor diferent... seria interessant saber en quins escriptors està pensant.
- A mi algun personatge em recorda "La plaça del Diamant", de Mercè Rodoreda.
- Per mi un dels temes de fons és el de l'herència, de la genètica. En aquest llibre hi ha una maldat molt bèstia que ve del pare i es transmet als fills.
- Jo us recomano una segona lectura. Quan estàs per sobre de la història, el que queda és una prosa molt rica i sobretot molts matisos. El tema de la maldat dels personatges, en aquesta segona lectura és brutal, molt cru.

Quan estàs per sobre de la història,

el que queda és una prosa molt rica i sobretot molts matisos.

- Jo he fet aquesta segona lectura i l'he gaudit molt més, perquè m'he pogut concentrar en el text, en les paraules... he tirat de diccionari i m'ha agradat aquest vocabulari tan ric.
- Jo una gran part de les paraules les he entès pel context.

Es nota que és un llibre escrit per una dona? I per una dona tan jove?

- Jo no crec que es noti. La història igualment l'hauria pogut escriure un home, i posar-hi els detalls que hi posa la Núria Bendicho. La veritat és que al llegir-lo no me n'he adonat de qui l'havia escrit, no m'hi he fixat.
- Té una maduresa que no sé d'on la ha tret...
- Es nota que ha llegit molt... té molts recursos.

elbrucnoir@yahoo.com

brucnoir.wordpress.com

Fitxa nº 35. Setembre de 2022.

Tertúlia: "Terres mortes".

- Sorpren com descriu el món rural, el realisme i la quantitat de detalls, sent com és una persona nascuda i que viu a Barcelona.
- M'ha agradat molt la part en què descriu com arrenquen les males herbes, semblava que ho estigués vivint... a mi és una cosa que m'agrada fer.
- Dit per ella en una entrevista: "volia reflectir la part més fosca del ser humà".
- Vindria a ser com una relació dels pecats capitals.

Vindria a ser com una relació dels pecats capitals.

- Quan vam reunir-nos per decidir a qui donàvem el premi, va sortir el tema que cap personatge expressa els seus sentiments al llarg de la novel·la, qui ha de posar els sentiments és el lector.

*...cap personatge expressa els seus sentiments al llarg de la novel·la,
quí ha de posar els sentiments és el lector.*

- Jo sí que crec que es nota que està escrit per una dona... els sentiments hi floten.
- Jo crec que els missatges és que els personatges, la família, no són dolents, el que és dolent és l'entorn, la societat.
- Torna a sortir el concepte de la impossibilitat de fugir de l'entorn, del nostre destí, el concepte d'estar lligats.

*Torna a sortir el concepte de la impossibilitat de fugir de l'entorn,
del nostre destí, el concepte d'estar lligats.*

- Jo he trobat el llenguatge molt ric, però per contra, he trobat excessiu l'ús del verb "fotre", podent utilitzar altres verbs alternatius molt més interessants...
- És possible que vulgui remarcar que ens movem en un entorn vulgar.

Abans hem discutit sobre si aquest llibre és realment una novel·la negra. Però més enllà d'aquesta classificació, creieu que hem de llegir més llibres com aquest al Club?

- Jo hi he trobat a faltar la part detectivesca, però sí, crec que està bé llegir llibres així.
- Per mi, de tant en tant sí, però només de tant en tant!!!
- S'hauria de veure a quin apartat el posarien en una llibreria o una biblioteca.
- Jo l'he agafat de la biblioteca de Collbató i el tenen etiquetat dins de la secció "Collbató Negre".
- Jo a la fi, sí que li acabo trobant una certa estructura detectivesca, en el sentit que vas descabdellant la història fins a saber qui és l'assassí..
- La investigació la fas tu...
- Escriu la novel·la en tretze etapes, però a la fi té un assassinat, una trama i un desenllaç.

Moltes gràcies a tots, i fins la propera!